

ΜΗΧΑΛΝΕΖΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν 'Αθήναις και ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20. — 'Εν τῷ ἐξωτ. φρ. 30.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἀπαξ ἢ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

— ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμορος παρὰ τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος. —

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΤΡΩΤΗΣ

ΤΑ ΚΟΜΜΑΤΑ

Ὁ θάνατος τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀφίνει μίαν θέσιν κενήν· και ἡ θέσις αὐτὴ δεόν νὰ πληρωθῇ. Πένθη ὑπάρχουν ἐν τῇ οἰκογενείᾳ· ἐν τῇ πολιτείᾳ δὲν ἐπιτρέπονται πένθη. Ὅπου δὲ τὰ κόμματα εἶναι προσωπικά, ὡς ἐν ταῦθα, ὁ ἀρχηγὸς εἶναι κόμμα. Ἡ μοναρχικωτάτη αὐτῆ ἰδέα εἰσδύει πλήρως ἐν πλήρει συνταγματικῷ πολιτεύματι. Τί ἐστὶ κόμμα Τρικούπη; Ὁ κ. Τρικούπης. Τί ἦτο κόμμα Κουμουندούρου; Ὁ Κουμουندούρος. Τὸ κόμμα του δύναται βεβαίως νὰ ὀρκισθῇ ἔνωσιν, νὰ ἐκλέξῃ ἓνα ἢ πολλοὺς διευθύνοντας, και νὰ ψηφίσῃ συσσωματωμένον. Ἐνόσω εἶναι ἀντιπολίτευσις, δυνατόν νὰ πράξῃ τοῦτο· ἀλλ' ὡς κυβέρνησις τὸ κόμμα ἀφίει νὰ ἐκλέξῃ ἀρχηγόν· και ἐν τῇ ἐκλογῇ αὐτῇ θὰ ἐπέλθῃ ἡ διάλυσις· ἀλλὰ τὴν διάλυσιν αὐτὴν δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ τὴν περιμένωμεν ἕως τότε· αὐτὴν ἀπὸ τοῦδε δυνάμεθα νὰ τὴν πιστεύωμεν ὡς τετελεσμένον. Ἀρχηγὸς δὲν ἀποθνήσκει πρώτῃν φοράν ἐν Ἑλλάδι. Μετὰ τὴν Μεταπολίτευσιν εἶναι τέταρτος, εἶναι πέμπτος, ἀν πρέπει και τὸν Κανάρην νὰ ὑπολογίσωμεν μεταξύ τῶν ἀρχηγῶν κομμάτων· ἀλλὰ ποῦ εἶναι ἕγνος κἀν τοῦ κόμματος τοῦ Βούλγαρη; Οἱ κυριώτεροι συνεργάται του, οἱ αἰώνιοι συνυπουργοὶ του, ὁ Βαλασόπουλος και ὁ Νικολόπουλος, οὔτε κἀν βουλευταὶ εἶσιν. Τί ἔμεινεν ἐκ τοῦ κόμματος τοῦ Ζαΐμη; Ὁ Καρασπύρος. Τί ἔμεινεν ἐκ τοῦ κόμματος τοῦ Δεληγεώργη; Ἄν και διὰ μίαν σύνοδον ἀπετέλεσε χωριστὴν τινα ἔνωσιν; Ὁ πιστότερος ὁπαδὸς του, ἡ σκιά τοῦ αἰδίου, ὁ βουλευτὴς Ἄνδρου Κατῆς εἶχε προσέλθει εἰς τὸν Κουμουנדούρον· ὁ δὲ κ. Βαλέττας, πρὶν ἀκόμη ἀποθάνῃ, μετεπήδησε χαριέστατα ἐπὶ τῶν φοκῶλων τοῦ κυρίου Τρικούπη. Τὰ κόμματα λοιπὸν τὰ προσωπικὰ συνθᾶπτονται παρ' ἡμῖν μετὰ τῶν ἀρχηγῶν αὐτῶν. Τὸ κουμουνδουρικὸν κόμμα δὲν πιστεύομεν ὅτι θ' ἀποτελέσῃ ἐξαιρέσιν. Ἐκτός ἐάν θέλῃ νὰ ζῆσῃ ταριχευμένον.

*
* *

Τὸ ζήτημα ὅμως δὲν εἶνε περὶ ἀρχηγοῦ ἀντιπολιτεύσεως· διότι, ζῶντος τοῦ Κουμουندούρου, ἡ ἀντιπολίτευσις

δὲν ἦτο ἡνωμένη· ὑπῆρχον και τότε τρία κόμματα· τὸ δὲ τοῦ Κουμουندούρου ἀντιπροσώπευε τὴν πλειοψηφίαν τῆς μειοψηφίας. Τώρα δὲ κατ' οὐσίαν ζητεῖται, ὄχι νὰ εὑρεθῇ ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἀλλὰ νὰ καταταχθῶσι βουλευταὶ μέιναντες χωρὶς ἀρχηγόν. Οἱ βουλευταὶ οὗτοι δυνατόν νὰ διανεμηθῶσιν, ἄλλοι μὲν ὑπὸ τὸν κ. Δεληγιάννην, ἄλλοι δὲ ὑπὸ τὸν κ. Δεληγεώργην, και ἄλλοι νὰ προσέλθωσιν εἰς τὸν κ. Τρικούπην. Δυατόν ὅμως νὰ μείνωσι και τινες, νὰ ἀποτελέσωσιν ἔνωσιν ἰδικῶν τῶν· και τότε ἀντὶ τριῶν κομμάτων θὰ ἔχωμεν τέσσαρα· ἀν δὲ και περὶ τὸν Τρικούπην γένηται σχίσμα τι, ὡς διαθρῦλλεῖται, τότε ἀντὶ τεσσάρων θὰ ἔχωμεν κόμματα πέντε. Και θὰ ἐπανελήθωμεν εἰς τὴν προτέραν κατάστασιν, τὴν μετὰ τὴν Μεταπολίτευσιν· διότι ἐπὶ Ὀθωνος ὑπῆρχε βασιλεία· δὲν ὑπῆρχον κόμματα. Πρὸς τῇ Βασιλείᾳ δὲ ὑπῆρχον και πολιτικά· οἷον ἡ ναπέικη, ἡ βαρλέικη και ἡ μοσχομάγκικη. Ὀνομασίαι παράδοχοι, μιζυθάρβαροι, χωρίζουσι τὰς ἐπιρροὰς τῶν τριῶν ἑγγυπτριῶν δυνάμεων. Μετὰ δὲ τὴν Μεταπολίτευσιν οὐδέποτε συνεκρούοντο ἐν τῇ πολιτείᾳ ὀλιγώτερα τῶν τεσσάρων κομμάτων. Ἐξ αὐτῶν, ὑπερίσχυε τὸ ἐν και ἐκυβέρνα· εἶχομεν δὲ τότε ὑπουργεῖον λεγόμενον ἑνιαῖον· ἄλλοτε ὑπερίσχυον δύο· και μᾶς ἐκυβέρνων τότε αἱ λεγόμεναι συμμαχικαὶ κυβερνήσεις· ἄλλοτε πάλιν ἀπόπειραι ἐγένοντο ἑνώσεως ἐν τῇ κυβερνήσει ὄλων τῶν κομμάτων, ὡς ἐπὶ Βούλγαρη τὸ 1866, και ἀπετύγγαχον· ἄλλοτε δὲ αἱ ἀπόπειραι ἐπετύγγαχον, ὡς τὸ 1877, συγκροτηθείσης τῆς Οἰκουμενικῆς.

Τὸ πολλαπλὸν αὐτῶν κομμάτων δὲν ἀπεδείχθη ἀκόμη ἀν ἀπέθῃ πρὸς καλὸν ἢ πρὸς κακόν τῆς Ἑλλάδος. Τὸ ἀποτέλεσμα θὰ ἦτο ἐναργές και ἡ ἀπόδειξις ἐστὶ ἐναργεστέρα, ἐάν ἐπρόκειτο περὶ κομμάτων ἐκπροσωποῦντων ὠρισμένον πρόγραμμα, και ἀν ὑπῆρχεν ἀφορμὴ νὰ ἀγλήσῃ τὸ Ἔθνος διότι τὸ πρόγραμμα τοῦ δεινὸς κόμματος θὰ ἐφηρμόζετο πρὸς καλὸν τοῦ Ἔθνους, ἐάν ἡδύνατο νὰ καταρτίσῃ μακρόβιον κυβέρνησιν. Μετὰ τὸ 1862 ἐν Ἑλλάδι ἐπεκράτησε χάος ἄρχῶν, σύγχυσις πολιτικῆς, μηδενισμὸς πλήρης. Ἐξαιρέσιν ἀπετέλεσεν ὁ Δεληγεώργης τὸ 1873· ἀλλὰ και τὴν πολιτικὴν ἐκείνην τὴν δακρυσταλλωθεῖσαν κατέκλυσαν τὰ πράγματα και ἐματαιώσεν ὁ θάνατος.

Δυνάμεθα λοιπὸν νὰ λάβωμεν μανδύλια εἰς χεῖρας διὰ νὰ σπογγίσωμεν δακρυροῦντας ὀφθαλμοὺς, ὅπως σήμερον ἢ τὸ πολὺ αὔριον θὰ τὸ κάμη ὁ Αἰὼν, διότι ἡ ἀντιπολίτευσις δὲν συμπήγνυται εἰς ἓν κόμμα, και ὑπὸ ἓνα ἀρχη-

γόν, διά να έχωμεν δύο κόμματα και αρχηγούς δύο ; 'Η
 αρμονία απαιτεί αυτό ; αλλά διά να κάμη αρμονίαν, όφείλει
 να έχη ύλικόν τό όποιον θά συνθέση. 'Αλλά ποίον ύλικόν
 παρουσιάζει τό ψευδώνυμν του κ. Τρικούπη, ή άπεραντολο-
 γία του κ. Δελιγιάννη, ή ή πολιτική κληρονομία ήν άρχισεν
 ό Κομμουνδούρος ; 'Αν περί του Γαμβέττα έλέχθη ότι απέ-
 θανεν άκληρος, αυτός όστις όταν ήλθεν ως πρωθυπουργός ά-
 νέπτυξεν έν πρόγραμμα ριζοσπαστικόν, χάριν του όποιου έ-
 πεσε, τί δυνάμεθα να είπωμεν περί τής κληρονομίας του
 Κομμουνδούρου ; 'Η πολιτική διαθήκη προς την σύζυγον,
 ήν έμνημόνευσεν έν τή επί τής σορού προσφωνήσει του ό κ.
 Ζηνόπουλος ότι ή αεύημερία τής Πατρίδος συνδέεται προς
 την λαμπρότητα τής Συνταγματικής Βασιλείας είναι εις
 λόγος. Αί βασιλείαι ή συντηρούνται άφ' έαυτών ή καταρρέ-
 ουν υπό των πραγμάτων ούδέν κόμμα δύναται να συγκρα-
 τήση Βασιλείαν αυτοκτινούσαν ή καταρρέουσαν.

* * *
 'Υπό κοινοβουλευτικήν έποψιν εύρισκόμεθα λοιπόν εις έν
 μικρόν χάος. Πρόκειται όχι μόνον να κατασκευασθώσι νέα
 κόμματα, αλλά και να ανακηρυχθώσι αρχαι κομμάτων. 'Ο-
 ση δήποτε και αν είναι ή συνταγματική κατάπτωσης, τά
 πράγματα σπεύδουν, και τά πράγματα θ' αναγκάσουν να
 διαιρεθώσι τά κόμματα εις αρχάς. Καί πρέπει να συντελέ-
 σωμεν και ήμεις προς τούτο, οι έκτός του Κοινοβουλίου.
 'Οφείλομεν να εργασθώμεν ως κοινή γνώμη, και όχι να γεννή-
 σωμεν, αλλά να μορφώσωμεν ζητήματα τά όποια θ' αναγκ-
 ασθώσιν έπειτα τά κόμματα να αναγράψωσιν επί τής ση-
 μαίας των. 'Οφείλομεν να μορφώσωμεν ζητήματα οικονομι-
 κά και ζητήματα συνταγματικά. Ζητήματα δικαστικής
 μεταρρυθμίσεως, και ζητήματα δημοτικής χειραφεσίας.
 Καί εκείνο τό κόμμα όπερ θ' αναλάβη να έκτελέση τινά εξ
 αυτών ή όλα, εκείνο θά ύπερισχύση, τά δε αντίθετα θ' ά-

ναγκασθώσι να άναπετάσωσιν άλλην σημαίαν διά να άντι-
 μετωπίσωσι και να άντεπεξέλθωσι.

'Η πλειοψηφία του κ. Τρικούπη είναι πλειοψηφία σαθρά.
 Τήν εγέννησαν αί μικράί ή μεγάλαί άμαρτίαι του Κομμουν-
 δούρου και τήν έμεγάλωσεν ή συκοφαντία. Τήν συγκρατεί
 τώρα ή συναλλαγή ; άλλ' έως πότε. 'Οπως ύπενόμνυσεν ή
 κοινή γνώμη τήν παντοκρατορίαν του Κομμουνδούρου, ή
 αυτή κοινή γνώμη θά χαλαρώση και τήν μονοκρατορίαν του
 Τρικούπη. Οί φόροι δι' ών ζητεί να συγκρατηθί, αυτοί οι
 φόροι θά τόν εξασθενήσουν. Καί θά έλθη αντιπολιτεύσεις
 και θ' αναγκασθί να γίνη πάλιν λαϊκός και να διατυπώση
 νέαν πολιτικήν διότι εις έφευρέσεις και έπινοήματα δεν
 ήτο γόνιμος μόνος ό Κομμουνδούρος ; γόνιμος έπίσης ήτο και
 εις και ό πρωθυπουργός. Προσκαλέσατέ μας, να σάς άνα-
 πτύξωμεν έντός μιας πενταετίας πέντε προγράμματα και
 πέντε μεταβολάς του κ. Τρικούπη.

* * *
 'Εκείνος, όστις θά φανή δημιουργικός έν τή αντιπολιτεύ-
 σει, εκείνος θ' αναδειχθί αντίπαλος και διάδοχος του Τρι-
 κούπη.

Καλιθέαν

ΒΟΥΛΗ

Πέμπτη—4 Μαρτίου.

'Η αυτή πενήμη γαλήνη ή βασιλεύουσα έν οίωδήποτε
 οίκω, τόν όποιον έπληξεν ό θάνατος, μετά τήν τέλεσιν πά-
 σης επικηδείου όφειλές, βασιλεύει και επί των τάξεων τής

Βουλής. 'Η φωνή του γραμματέως, αναγινώσκοντος τά πρα-
 κτικά τής παρελθούσης συνεδριάσεως, άντηχεί σιγαλή και
 δυσδιάκριτος. φωνή γενναϊότερα τινός εκ του πενθούτος
 αιόλου, καταπαύει αίφνης τήν σιωπήν, διά να ψελλίση δει-
 λώς τινας παραμυθίας λέξεις.

Δέν έπιστεύετο ότι θά κατορθούτο τόσω ταχέως άπαρτία.
 'Αλλά προσήλθον τά πλείστα εκ των ίδίως άπορφανισθέν-
 των μελών τής αντιπολιτεύσεως, και ήδη έν καταφανεί ά-
 ποθαρρύνσει, άνανδροι, και σκυθρωπάζοντες, κατέχουσι τάς
 θέσεις των.

'Ο κ. Δελιγιάννης μετά των φίλων του προσέρχεται βρα-
 δύτερον.

Μετά μακράν ιδιαιτέραν συνδιάλεξιν του πρωθυπουργού
 μετά του κ. Σωτηροπούλου, πρώτος ό Τρικούπης άνέρχεται
 τό βήμα διά να ύποβάλλη νομοσχέδιον περί άπορομής συν-
 τάξεως τή χήρα του αοιδίμου Κομμουνδούρου και τή θυγα-
 τρι αυτής.

Μεθ' ή διεξάγονται, άνευ συζητήσεως ως επί τό πλει-
 στον, εις α., β., και γ'. συζήτησιν, 37 όλα νομοσχέδια εκ
 τής ζαπλούτου εις τοιαυτα ήμερησίας διατάξεως.

Μόνον επί στρατιωτικών τινων νομοσχεδίων, παρατη-
 ρούσι τινα επανειλημμένους οι κ. κ. Μαυρομιγάλης, Δελι-
 γιωργής, και Δημητρακάκης, καθ' ών άντεπεξέρχεται ό κ.
 Τρικούπης.

Περί των έν παρασκηνίους τελουμένων πολλά διαδίδον-
 ται πιθανά και άπίθανα, σοβαρά και άστεία, περι έγειρο-
 μένων αξιώσεων προς άρχηγίαν, και παραβλεπομένων δι-
 καιωμάτων άλλων προς αυτήν, και περι πρωτοβουλίας συγ-
 κλήσεως τής αντιπολιτεύσεως προς διάσκεψιν, και περι κατά
 πλειοψηφίαν έκλογής των άρχηγών, και περι προσφυγής εις

την τύχην διά κλήρου, και περι καταφυγής έν ανάγκη εις
 την ύψηλήν κρίσιν του βασιλέως.

'Αλλ' ύπομείνωμεν να εύκρινισθώσι τά πράγματα, ίνα
 περι αυτών άσφαλέςτερον όμιλήσωμεν.

Κουτρούλης.

ΧΡΟΝΙΚΑ

'Ο Αϊών έγραψεν ότι ή προσφώνησις του κ. Ζηνοπούλου
 επί του νεκρού του Κομμουνδούρου, παρόντων και οδυρομέ-
 νων όλων των πολιτικών φίλων, δεν έγεινεν κατ' έντολήν
 αυτών. Δυνάμεθα να τόν διαψεύσωμεν, και νομίζομεν ότι
 ήδύνατο και αυτός να μη αναγράψη τοιαύτην μικροφιλοτι-
 μίαν έν τή φύλη του προσελθούσαν από ένα ή δύο άνυποτά-
 κτους. 'Ηδύνατο να τόν παρηγορήση όταν τόν έφορτώθη
 ό δαός αυτός τάς πληροφορίας, ότι μία προσφώνησις δεν κά-
 μνει άρχηγόν, διότι περι τούτου βέβαια πρόκειται.

'Η συγκίνησις προήλθε μέχρι του σημείου του να όνομα-
 σθί έ Κομμουνδούρος Γέρος του Μωριά. Αυτό πρώτον είναι
 άσέβεια ; και δεύτερον δεν σημαίνει τίποτε ; περι του δευ-
 τέρου δεν μάς μέλει ; αλλά νομίζομεν ότι δεν πρέπει να λη-
 σμονώμεν ότι τά όνόματα τά όποια άπονέμει ή 'Ιστορία—
 και 'Ιστορία είναι ό Κόσμος, είναι τό 'Εθνος—δεν πρέπει να
 ληστεύονται. Γέρος του Μωριά λοιπόν είναι ό γέρο
 Κολοκοτρώνης. Καί ήτο γέρος του Μωριά όταν ήτο τρια-
 κονταετής άκόμη, διότι ήτο ή μεγαλοφυία τής φρονήσεως.
 'Ο Κομμουνδούρος είναι Κομμουνδούρος.

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ιδ. αριθ. 431)

— Ευχαριστώ, 'Ιωάννα μου, αγαπημένη μου, ευχαριστώ.
 Τώρα δεν θ' αναχωρήσω πλέον άπελπισμένος από τό Μα-
 ρέιλ. 'Εχω τέτοιον ώραϊον όρίζοντα 'μπροστά μου, και με
 περιμένει ένα τέτοιο μέλλον. Είναι αλήθεια πολλά έφτά χρό-
 νια ; αλλά άδιάφορον θά περάσουν γρήγορα, γιατί σαν έπι-
 στρέψω θά 'δω να λάμπη τό άστρο τής ευδαιμονίας μου.

— Καί έπειτα θά λές με τό νοϋ σου ; τώρα ή 'Ιωάννα
 με συλλογίζεται, ή 'Ιωάννα δεν θά ήνε ευχαριστημένη, αν
 τυχόν μελαγχολήσω, αν άποθαρρυνθώ.

Τή στιγμή εκείνη ήκούσθη φαιδρά ύλακή κυνός.

— Να ό Φιντέλ, ειπεν ή 'Ιωάννα, έρχεται ό πατέρας
 μου.

— 'Ιωάννα ; Ξεύρεις τί φοβούμαι ;

— Τί ;

— Μήπως μ' έμποδίση ό λοχαγός να σε συλλογίζωμαι.

— 'Εννοια σου, ειπεν εκείνη, ό πατέρας πρό πολλού γνω-
 αίζει, ότι με αγαπās και σε αγαπώ.

'Ο ύψηλόςωμος 'Ιάκωβος Βαγιάν έφάνη εις τό άκρον του
 κήπου. 'Ο πρώην στρωτιώτης δεν μετεβλήθη διόλου ; αν και
 δεκαεξί χρόνια πέρασαν, και όμως δεν έφαινετο διόλου γη-
 ράσας ; ειχεν άκμαίαις άκόμη τάς δυνάμεις του και τήν ύ-
 γειαν του και τό άνάστημά του ύψουτο πάντοτε ευθύ ως
 λεύκη ; μόνον αί λευκαί τρίχες ήβξησαν κάπως και ό μύσταξ
 του περισσότερον να λευκάξη.

Οί δύο νέοι εξήλθον τής σκιάδος να τόν προϋπαντήσουν,
 άφου προηγουμένως ήναγκάσθησαν ν' ανταποκριθούν διά θω-
 πειών εις τήν ύποδοχην του Φιντέλη, όστις διά σκιρτημά-
 των, άλμάτων, των χαροποϊών ύλακών και τής κινουμένης
 ούρας του εξεδήλου τήν χαράν του, ότι έβλεπε τήν νεαράν
 του κυρίαν και τόν φίλον του σπητιού 'Ιάκωβον.

'Ο Φιντέλης ήτο κατά τήν δοράν 'Ισπανικής καταγωγής,
 μικρού μεν άναστήματος, αλλά τολμηρός και γενναίος ; κρεο-
 λός δε ειχε τήν χάριν, τήν ζωηρότητα και τήν γοργότητα
 του ένός, γένους, τήν νοημοσύνην, τήν αγαθότητα και τήν
 άφροσύνην του άλλου.

— 'Α ! έσύ είσαι 'Ιάκωβε, ειπεν ό λοχαγός, τείνας τήν
 χείρα ελάνοικτη προς τόν νέον ; μου φαίνεται παράξενο να
 συντροφεύς τήν 'Ιωάννα έν τή άπουσία μου.

'Η νεάνις έπλησίασε και έλαβε έν φίλημα παρά του γέ-
 ροντος στρατιωτικού.

— Πατέρα, ειπεν, ό 'Ιάκωβος ήλθε σήμερα τό πρωί δι-
 ότι ειχε κάτι σπουδαϊον να σάς 'πη και έπειδή δεν σάς ήρε
 δεν θέλησε να φύγη χωρίς να μου πη και μία καλημέρα.

— 'Αν έκαμνε κι' άλλωίωτικά, θά παρέβαινε τό καθή-
 κόν του. Μία καλημέρα πολύ καλά, αλλά αυτό μονάχα συή
 ειπε ;

— 'Οχι, πατέρα, μου ειπε και πώς μ' αγαπά.

— Καί πώς έτόλμησε ;

— 'Ετόλμησε, πατέρα.

— Καί σύ, τί του ειπες ;

— Πώς τόν αγαπώ κι' έγώ.

— 'Ετσι ξερά, ξερά, χωρίς τίποτ' άλλο ; Δόξα σοι ό
 Θεός ! αυτό δά όνομάξεται άλλωσις εξ έφρόδου ! 'Α ! α ! έτσι
 λοιπόν μάς τής κρύβει τής δουλειαις του ό κατεργάρας,
 εξηκολούθησε φαιδρώς κουβεντιάζων ό 'Ιάκωβος Βαγιάν.
 'Ακούς εκεί ; περιμένει να βγώ έξω ; να πάω περίπατο, να
 δω πώς τρέχει τό νερό, και κολυμβά τό ψάρι, για ναλθη
 έδώ ό πανούργος βαφτιστικός μου να κάμη τής κατεργα-
 ριαίς του. 'Εσύ τί λές, Φιντέλη, ; αυτά επάνου ;

— Γουάγ, γουάγ, γουάγ !

Καί ως να έδεικνυεν ότι εγκρίνει και αυτός, ήρχισε να

πηδά και να ζητή και καλά να ψάσση διά τής γλώσσης εις
 δυνατόν τό πρόσωπον τής 'Ιωάννας και του 'Ιακώβου.

— 'Ιάκωβε, ειπεν ό λοχαγός θά προγευματίσής μαζί
 μας.

— Βέβαια, ειπεν ή 'Ιωάννα, θά βάλω τό πιάτο του.
 Τώρα σάς άρίνω, γιατί θά εφθασεν ή Γερτρούδη.

— Πήγαινε, κόρη μου, πάγαινε να δώσης τάς διαταγάς
 σου εις τήν οικόνομον.

'Η 'Ιωάννα εισήλθεν εις τήν οικίαν, παρακολουθουμένη
 υπό του Φιντέλη.

— Τώρα, 'Ιάκωβε, που είμεθα μόνι μας, πάμε να καθί-
 σουμε να τά τά πούμαι.

Και μετέβησαν καθήσαντες υπό σκιάν δένδρου.

— 'Ελα, λέγε, τί έχεις να με πής ; ήρώτησεν ό 'Ιάκω-
 βος Βαγιάν.

— 'Ελαβα φύλλον πορείας.

— Καλά.

— Καί αναχωρώ αύριον.

— 'Απόψε λοιπόν θά γράψω δύο γράμματα να σου δώ-
 σω, ένα εις τόν συνταγματάρχην, και τό άλλο εις τόν ταχ-
 νατάρχην, εις τούς όποιους θά σε συστήσω ; 'μπορώ να σε
 πω ότι ό ταγματάρχης εις ένας από τούς καλλίτερους μου
 φίλους. Καί αν φερθής κ' αλά, όπως είμαι βέβαιος, θά έπι-
 στρέψης με βαθμόν.

Εἰς ὅλα μας ὑπερβολικοί μέχρι φορτικότητος. Νομίζομεν ὅτι μετὰ τὸ ἐκδηλωθῆναι πένθος εἰς τὸν νεκρὸν τοῦ Κουμουνοδούρου καὶ πρὸ τοῦ θανάτου καὶ μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ, ἤδύναντο νὰ παύσωσι τὰ μελανὰ περιθώρια ἐφημερίδων τινῶν ἀπαρηγορήτων. Ἐὰν θέλουν νὰ κρατήσουν πένθος διαρκές ἄς κοφουν τὴν μελανὴν ταινίαν καὶ ἄς περὶκόψωσι τὸν πλῆθος τῶν, διὰ νὰ ἡσυχάσῃ καὶ ὁ ἄλλος κόσμος.

Καί τοι ὀλίγον ἄργά, μνημονεύομεν ἡμεῖς ἐδῶ μετὰ τῶν καλλιτεχνικωτέρων στεφάνων κατὰ τὴν κηδεῖαν τοῦ Κουμουνοδούρου, τὸν τῆς Πύλου ὁλοκαυρὸν κεντημένον με χρυσᾶ γράμματα, καὶ τὸν τῆς Ἀλεξανδρείας κατατεθέντα ὑπὸ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς ἑλληνικῆς παροικίας κ. Ι. Γεωργαντᾶ.

Ἀφίκετο ἐκ Κεφαλληνίας ὁ κάλλιτος Κεφαλλὴν φίλος κ. Ἄγγελος Τυπάλδος Φορέστος, διδάκτωρ τὰ νομικὰ, προτιθέμενος νὰ λάβῃ τὴν ἀδειαν τοῦ δικηγορεῖν.

Σήμερον ἀναχωρεῖ εἰς Παρισίους ὁ προσφιλὴς νέος Νίκος Μαντζαβίνος ὅπου θὰ περαιώσῃ τὰς σπουδὰς του, ἀφοῦ ὑπερέβηsen ἐπὶ δύο ἐξάμηναι ὡς στρατιώτης, προβιβάσθεις καὶ εἰς δεκανέα, διακόψας τὰς ἐν Γαλλίᾳ σπουδὰς του καὶ μὴ θελήσας νὰ δολιευθῇ τὸν νόμον ἢ νὰ ἰκετεύσῃ ἢ νὰ ἐξευτελισθῇ, ὅπως ἄλλοι ἀχρεῖοι, μὴ καταδεχόμενοι νὰ βάλουν τὸ χεῖρ των εἰς τὸ Γράβ. Συγχαιρομεν τὸν ἀγαπητὸν καὶ εὐφῶ φίλον μας καὶ ἐνίοτε συνεργάτην μας καὶ εὐχόμεθα νὰ τὸν ἐπανιδώμεν ὑγιᾶ, τέλειον εἰς τὴν ἐπιστήμην του καὶ τὸ ἑλληνικώτατον φρόνημα.

Ἐπρεπε λοιπὸν νὰ ἔλθῃ ἡ ὠρα νὰ ἀναχωρήσῃ, γιὰ νὰ σοῦ λυθῇ ἡ γλώσσα.

Καὶ πάλιν, ἂν ἡ Ἰωάννα δὲν με βοηθούσε λιγάκι, δὲν θὰ τολμούσα νὰ τοῦ πῶ τίποτα.

Αὐτὸ σημαίνει πῶς τὴν ἀγαπᾷς με τὴν καρδιά σου, καὶ τὴς ἀξίζει τῆς καυμένης. Ὅταν ἐνοιώσα κατ' ἄρχας πῶς ἀγαπᾷς τὴν Ἰωάννα, εἶχα τρομάξῃ μαζί σου, φοβούμενος μήπως δὲν σ' ἀγαπήσῃ ἡ Ἰωάννα καὶ τότε εἰς τί ἀπελπίσια θὰ σ' ἔφερνε γιὰ τοῦτο ἤθελα ἐνώσω εἶνε καιρὸς ἀκόμη νὰ σοῦ κόψω κάθε ἐλπίδα. Ἦρξισα λοιπὸν νὰ ἐξετάζω με τὸν τρόπον τὴν Ἰωάννα τί σκέπτεται γιὰ σένα καὶ ἀφοῦ με τὴν συνειδημένην τῆς ἀφέλεια με εἶπε κ' ἐκείνη πῶς σ' ἀγαπᾷ, καὶ ὅτι τὴν ἡμέρα ποῦ θὰ τῆς ὁμολογήσῃς τὸν ἐρωτᾶ σου, μετὰ χαρᾶς θὰ σοῦ δώσῃ τὴν χεῖρά της, ἡσύχασα κ' ἐγὼ καὶ περίμενα νὰ ἔλθουν τὰ πράγματα με τὴν σειρά τους· ἂν τώρα σήμερον μόλις ἐσεὶ ἀνταλλάξατε τὰ πρῶτα ἐρωτικὰ λόγια, τὸ σφάλμα δὲν πιστεύω νὰ ἦνε δικό μου, ἀλλὰ δικό σου.

Ἡ εὐδαιμονία μου διὰ τοῦτο δὲν εἶναι ὀλιγωτέρα.

Ἐννοεῖται, αὐρὸ ὁμοῦ θὰ ἔλθῃ χωρισμός, ἀπομαρτυρία, δάκρυα· θὰ εἶμαι ὁμοῦ κοντὰ της, θὰ τὴν παρηγορῶ. Τί εἶναι ἐπὶ τῶν, θὰ περάσουν καὶ αὐτὰ, καὶ τότε θὰ ἐπιστρέψῃς καὶ θὰ εἶσαι σωστὸς ἄνδρας καὶ θὰ βρῆς καὶ τὴν Ἰωάννα σωστὴ γυναῖκα. Ὅταν ἐπιστρέψῃς, θὰ τελέσω τοὺς γάμους σας· ἐλπίζω νὰ ζῶ ἕως τότε.

ἈΠΕΡΓΙΑ ΕΝΕΚΑ ΚΑΡΕΓΓΙΩΝ

(ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Ἐν Ἀρισίᾳ τὴν 20 Φεβρουαρίου.

Μετὰ τὰς ἀπεργίας, αἵτινες ἀλληλοδιαδόχως ἐγένοντο ἐν Ἀθῆναις καὶ ἐνταῦθα, ἡ περιεργότερα πασῶν εἶνε ἡ ἀπεργία τῶν ἐνταῦθα δικηγόρων, ἀπεργησάντων ἐναντίον τοῦ λευτερελπίτου Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν κ. Νίδαρ, θελήσαντος νὰ μεταβάλῃ τὸ δικαστήριον εἰς Μεδρῆσες καὶ τοὺς δικηγόρους εἰς τουρκόπουλα.

Ἄκουσε:

Ἀπεφασίσθη τῇ πρωτοβουλίᾳ μὲν τοῦ ἰδίου προέδρου δαπάνη δὲ τῶν δικηγόρων νὰ διακοσμηθῇ διαμάτιόν τι ἐν ᾧ νὰ ἐργάζωνται οἱ δικηγόροι· καὶ οἱ περισσότεροι μὲν τῶν δικηγόρων κατέβαλον τὸ ὀρισθὲν ποσόν, δύο δὲ ἢ τρεῖς, ἐν οἷς καὶ ὁ γνωστὸς Πολύχρονος, δὲν κατέβαλλον τὸ ὀρισθὲν ποσὸν ἐντὸς τοῦ ὁκταημέρου.

Τοῦτο ἤρκεσεν νὰ χολώσῃ τὸν πρόεδρον εἰς τοσοῦτον βαθμὸν, ὥστε νὰ διατάξῃ τὸν γραμματέα του καὶ τὸ καταβλήθῃ ποσὸν νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τοὺς καταβαλόντας αὐτὸ καὶ τὰ καθίσματα νὰ ἀφαιρέσῃ ἐκ τοῦ ἀκροατηρίου. Οὕτω δὲ οἱ δικηγόροι κατὰ τὴν συνεδρίσιν ἢ ἔπρεπε νὰ ἴστανται ὄρθιοι ἢ νὰ ἐργάζωνται καθήμενοι σταυροποδίται· ἀλλ' οὐτε τὸ ἓν οὔτε τὸ ἄλλο ἔαμον· ἀπεναντίας δὲ ἐνόμισαν, ὅτι ἔπρεπε νὰ ἀπέλθωσι σύσσωμοι ἐκ τοῦ δικαστηρίου ὡς καὶ ἀπῆλθον.

Τὸ περίεργον δὲ εἶνε, ὅτι τὴν πρώτην συνεδρίσιν μετὰ τὴν ἀποχώρησιν ἐκ τοῦ δικαστηρίου τῶν δικηγόρων ἐτέθησαν καθίσματα τινα εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦτο ἐθεωρήθη

Καὶ ἐγὼ μαζί σας τὸ ἐλπίζω· χρωστᾶτε νὰ μὴ πεθάνητε.

Ἀλήθεια, παιδί μου, χάριν τῆς Ἰωάννας, χάριν σοῦ, καὶ γιὰ κἀτι ἄλλαις δουλειῆς ποῦ ἔχω νὰ τελειώσω, πρέπει νὰ ζήσω κατὰ δυστυχίαν, Ἰάκωβε, ἄνθρωποι εἴμεθα, κληεὶς δὲν εἶναι κύριος τῆς τύχης του, ἐνδέχεται ν' ἀφίσω τὸν κόσμον αὐτὸν χωρὶς νὰ τὸ περιμένω, καὶ ἂν συμβῇ τοῦτο, τότε προστάτις τῆς Ἰωάννας θὰ εἶναι ὁ μνηστὴρ της, θὰ εἶσαι ἐσὺ, ὁ μέλλον σύζυγός της.

Καὶ γιὰ τοῦτο ἐπειδὴ δὲν ζεῦρεί κανεὶς τί μπορεῖ νὰ τοῦ συμβῇ, ἔχω νὰ σοῦ πῶ κἀτι τι.

Ὅριστε, λοχαγέ, θ' ἀκούσω τὰ λόγια σας με πολλὴ σέβας.

Ξεύρεις, Ἰάκωβε, πῶς ἀπὸ τότε ποῦ πέθανε ἡ σύζυγός μου, ἡ καλή μου Ἀικατερίνη, εἶναι τώρα πέντε χρόνια, ποῦ ἡ Ἰωάννα ἔμεινε ὀλότελα θετή μου κόρη· τῆς ἔδωσα τ' ὄνομά μου καὶ τώρα ὀνομάζεται Ἰωάννα Ὄνοριν Βαγιάν. Ἡ Ἰωάννα ζεῦρε πῶς ὅτι γεννήθηκε σ' τὸ Βλαϊκούρ, ὅτι ἡ μητέρα της ἀπέθανε ὅταν τὴν γεννοῦσε, ἀλλὰ μόνον αὐτὸ ζεῦρε, διότι τῆς ἔχω κρῦψει τὴν ἀλήθειαν.

Σήμερ' ἀκόμα μου παραπονιόντανε γι' αὐτὸ, ὅταν μοῦ μίλας γιὰ τὴν μητέρα της.

Βέβαια, πρὸ πολλοῦ ἐνοιώσα ὅτι ἡ γέννησίς της ἔχει κἀτι μυστήριον καὶ πολλαὶ φορὶς μ' ἐρωτῆσε, ἀλλ' ἐγὼ

ὑπὸ τινῶν δικηγόρων ὡς ἀρκετὸν δι' αὐτοῦ· καὶ διὰ τοῦτο ἐσπευσαν νὰ ἐπαναλάβωσι τὰς ἐργασίας των, πλην ἄλλα ἐσκέπτετο ὁ κ. Πρόεδρος, διότι οὗτος κατὰ τὴν συνεδρίσιν ἐκείνην διέταξε τὸν κλητῆρα νὰ ἀφαιρέσῃ παρὰ τινος δικηγόρου τὸ καθίσμα νὰ δώσῃ δ' αὐτὸ μάρτυρί τινι, μετὰ τρόπου πολὺ ὀλίγον ἀρμοζόντος εἰς πρόεδρον δικαστηρίου.

Μετὰ τὸ δεύτερον τοῦτο γεγονός πάντες ἐνόμισαν, ὅτι πρέπει νὰ παύσωσι συνεργαζόμενοι μετὰ δικαστηρίου τοῦ ὀποῦ θὰ προίσταται ὁ κ. Νίδαρ, νὰ ζητήσωσι δὲ δι' ἀναφοράς των παρὰ τοῦ ὑπουργείου τὴν ἄρσιν τοῦ σκανδάλου τούτου.

Οὕτω εὐρισκόμεθα εἰς πλήρη ἀπεργίαν τῶν δικηγόρων, τοῦ κ. Πολυχρόνου μόνον μὴ ἐπιδοκιμάζοντος τὰ γινόμενα, ἐπιδοκιμάζοντος δὲ ἴσως ἄλλα.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ ΣΥΡΟΥ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Ὁ κατὰ τὸ παρελθὸν Σάββατον προαγγελθεὶς μέγας χορὸς, ἐν τῷ θεάτρῳ, ἐμπαιώθη ἐνεκα τοῦ θανάτου τοῦ Κουμουνοδούρου, πρὸς φοῦρκαρ τῶν κυριῶν μας.

Προχθὲς εἰς τινα γάμον, δύο Ἀμοργίνοι, ἐλθόντες ἐνταῦθα νὰ διέλθωσι τὰς ἀποκρίω, ἐπετέθεισαν βιαιὸς, ὅπως παραλάβωσι τὰ παιζόντα ἐν τῷ γάμῳ μουσικὰ ὄργανα. Ὁ γαμβρὸς καὶ οἱ περὶ αὐτὸν κεκλημένοι φίλοι του, τοῦ μὲν ἔχυσαν τὰ ἔντερα, τὸν δὲ ἔτρεψαν εἰς φυγὴν. Ἡ εἰσαγγελία συνέλαβε τοὺς φονεῖς, ἀλλὰ καὶ τὸν φονευθέντα, καίτοι

ἔμεινα εἰς τὴν ἀπόφασιν μου· δὲν ἔβγαλα ἀπὸ τὸ στόμα μου γρῦ. Ἐλαβα δὲ καὶ ὅλα τὰ μέτρα μου ὥστε καὶ οἱ χωρικοί νὰ μὴ ζεῦρουσιν τίποτε· οὔτε φοβοῦμαι κἀνεὶν κακόβουλο μὴπως διαταράξῃ τὴν ἡσυχίαν τοῦ παιδιοῦ μου.

Ἐσὺ ὁμοῦ πρέπει νὰ τὰ ζεῦρῃς. Ἄκουσε λοιπὸν.

Καὶ ὁ ἀρχαῖος δρακόντιος διηγῆθη τὰ ἐν Βλαϊκούρ συμβάντα τῆς 8 νοεμβρίου 1854. Καὶ ἀφοῦ ἐτελειώσε τὴν διήγησιν του, τὴν ἠρώτησε:

— Ἐ, Ἰάκωβε, τί λὲς, ἔπρεπε νὰ τὰ ἐκμυστηρευθῶ ὅλα αὐτὰ τῆς Ἰωάννας;

— Ὡ ὄχι! γιὰ τί τότε δὲν θὰ τῆς ἐμνησκε χαμόγελο ἐστὸ στόμα.

Καὶ μετ' ὀλίγον:

— Δὲν συνέλαβον τοῦλάχιστον τοὺς δολοφόνους; Δὲν ἔμαθον τ' ὄνομα τοῦ πατρὸς της;

— Δὲν ἀνεκαλύφθη δυστυχῶς τίποτε.

— Ἡ δικαιοσύνη ἔπραξε ὅτι, ἥτο δυνατόν νὰ πράξῃ, ἀλλὰ γὰρ ἀποτέλεσα.

— Ἀτυχὴς Ἰωάννα!

— Ἡ Ἰωάννα δὲν ἔχει νὰ λυπηθῇ διὰ τοῦτο, ἐπειδὴ δὲν γνωρίζει τίποτε· δὲν εἶχε ὄνομα καὶ ἥτο χωρὶς οἰκογένειαν· ἐγὼ τῆς ἔδωκα καὶ οἰκογένειαν καὶ ὄνομα.

Καὶ τὴν ἀγαπᾶτε, λοχαγέ, καὶ τὴν ἀγαπᾶτε περισσότερο παρὰ ἐὰν ἥτο κόρη σας.

διατρέχει κίνδυνον θανάτου, δραστηρίως δὲ καταδιώκει καὶ τὸν ἀποδράντα, διαμένοντα ἐν τῇ νήσῳ, καὶ οὔτινος ἐλπίζεται ἡ σύλληψις. Καθ' ὅσον ἀπεδείχθη ὁ μὲν πηλοθεὶς εἶναι ὁ Δημήτριος Γιαννακόπουλος ἢ Παπλωματᾶς, ὁ δὲ ἀποδράς ὁ Νικήτας Πάσσαρης ἢ Φαναρτζής, ὅστις πρὸ τριετίας ἀπέδρα ἐκ τῆς Μοιράρχιας Πειραιῶς, ἀμφότεροι περιώνυμοι ληστοπειραταὶ Ἀμοργίνοι, ἀνήκοντες εἰς τὴν συμμορίαν τοῦ ἀρχιπειρατοῦ Νικήτα Βλαβιανοῦ, τοῦ τέρατος ἐκείνου, ὅστις συνετάραξε Τουρκίαν καὶ Ἑλλάδα πρὸ τινῶν ἐτῶν, καὶ ὅστις συλλαβθεὶς ἐσχάτως χάρις εἰς τὴν δραστηριότητα τοῦ τότε ἀνακτῆ τοῦ κ. Λυκούδη, ἀπέθανε πρὸ διετίας ἐν ταῖς φυλακαῖς—ἀληθῶς ἢ ψευδῶς, κατὰ μυθιστορικὴν παραχώρησιν, καθ' ὅσον ὁ ἀρχιπειρατὴς Νικήτας Βλαβιανὸς ἤρξατο καὶ πάλιν ἀκούμενος εἰς τὰ φίλα αὐτῶ παράλια τῆς Μικρασίας, καθ' ἃ πληροπορεῖ ἡμᾶς φίλος πρόξενος.

Μπέν

ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ

Εἰς τὸν διάσημον δραματογράφον Ὡζιὲ μία μετριότης εἶχε φέρει ἐν χειρόγραφον τραγωδίας κλεμμένης ἀπὸ ὁδῶ καὶ ἀπ' ἐκεῖ—ἀλλὰ Ραφτόπουλο—καὶ μετὰ μίαν ἐβδομάδα παρουσιάζεται νὰ ἀκούσῃ τὴν περὶ αὐτῆς κρίσιν.

— Λοιπὸν, λέγει εἰς τὸν Ὡζιέ, τὴν ἀνεγνώσατε;

— Μάλιστα.

— Νομίζετε ὅτι μπορεῖ νὰ παρασταθῇ; Διότι ἐπιθυμῶ νὰ ἤμαι παιδί τῶν ἔργων μου.

— Νὰ προσπαθήσατε πρῶτα νὰ γίνητε πατέρας!

— Ἐπὶ δύο ἔτη καὶ ὀκτὼ μῆνας εἶχ' ἀφήσει τὴν Ἰωάνναν παρὰ τῇ τροφῇ της, διότι εἶχα τὸν λογαριασμόν μου. Τὸ τραγικὸν συμβῆν τίσον μεγάλως ἀντήχησεν εἰς τὴν χώραν καὶ πανταχοῦ, τὸσον πολὺς ἐγένετο λόγος περὶ τῆς ἀτυχῆς νεαρᾶς γυναίκης, ἣτις ἀπέθανε μίαν στιγμὴν μετὰ τὴν γέννησιν τοῦ τέκνου της, ὥστε ἐθεώρησα καθήκόν μου νὰ περιμεινω ὅπως λησμονηθῶσιν ὅλ' αὐτὰ, καλῶς δὲ τότε εἶχον σκεπθῇ, διότι ὅταν ἔφερα τὴν μικρὰν εἰς τὸ Μαρτίλ κανεὶς δὲν ὑπέσπευσεν ὅτι ἥτο τὸ ὄρφανὸν τοῦ Βλαϊκούρ. Καθὼς σὲ εἶπον, εἶχε τότε μεγαλώσει, ἦτο εὐτραφὴς καὶ εὐφυὴς σὰν ἀγγελουδί, προσέτι δὲ ὑπὲρ τὰς προσδοκίας μου εἶχε γίνῃ ὡραία, ἐξυπνος καὶ ἀγαθὴ.

Γνωρίζε τι ἡ μακαρίτης καὶ ἐγὼ ὑπὴρξαμεν δι' αὐτήν· τίποτε δὲν τῆ ἐλλείψην, οὔτε φροντίδες, οὔτε συμπάθεια, οὔτε θωπεῖαι, οὔτε ἀφοσιώσεις, διότι ἥτο εἰδωλὸν μας. Καθὼς λέγουσιν εἰς τὸ Μαρτίλ, εἴμεθα πραγματικῶς πατήρ καὶ μήτηρ αὐτῆς. Ὅλα αὐτὰ, Ἰάκωβε, μᾶς τ' ἀνταπέδωκεν ἑκατονταπλασίως διὰ τῆς εὐγνωμοσύνης της, τῆς ἀφοσιώσεώς της, τῆς υἱικῆς συμπαθείας της, διὰ μυρίων εὐχαριστήσεων, διὰ πάσης τῆς χαρᾶς καὶ πάσης τῆς εὐδαιμονίας, τὰς ὁποίας μᾶς ἀπέδωκεν. Ἡ πλήρης υἱοτέτης ἐγένετο ἐγκαίρως καὶ ἡ Ἰωάννα εἶνε κόρη μου, ἡ λατρευτὴ μου κόρη. Φυσικῶς θὰ ἦνε ἡ κληρονόμος μου, ἀλλὰ θὰ τῆ ἀφήσω μικρὰ πρᾶγματα, ἐνῶ ἐγὼ θέλω νὰ τῆ ἀφήσω περιουσίαν.

Ο κ. Κ. έλειπεν εις την Εύρώπην όταν επανήλθεν έσπευσε να δ'η μιαν αρχαιαν φιλην της καρδιας του.

Η φιλη αμα τον ειδεν, αντι του ακαλωσ ωρισες, εδωλε φωνην αηθιας :

- Ου ! ασπρισαν τα μαλλια σου !
— Να καυμένη, σε μιὰ νύκτα, ενεκα μεγάλης λύπης.
Την επαύριον ξαναπηγαίνει εις της φιλενάδας, αφού πέρασε προηγούμενος το κεφάλι του από την καραμπογιά του κ. Ολυμπίου.
— Μπα, λέγει εκείνη, σήμερα τα έχεις μαύρα ;
— Νά, καυμένη, σε μιὰ νύκτα μου μαύρισαν, ενεκα μεγάλης χαράς που σε ξανείδα !

Ο εικόςι και ενός ετους κληρούχος Η. . . απέναντι του στρατιωτικού Ιατρού προς επιθεώρησιν :

- Έχει άφορμην εξαιρέσεως ;
— Νκι, εξοχώτατε, κάτω τον μεγάλο ! !

Γνωρίζετε ότι η ποινη του Δημοκλέους συνίστατο να κρέμαται ένα ξίφος άνωθεν της κεραλης του κρεμασμένο από μια τρίχα.

Μεταξυ δύο :

- Δεν θα μου ήτανε, έλεγε ο ένας, πολύ ευάρεστον να τρώγω και να κρέμαται από πάνω μου ένα τέτοιο ξίφος.
— Έμένα, ειπε ο άλλος, δεν θα μεμελε για το ξίφος, θα συλλογίζομουνα μήπως πέσ' η τρίχα μεσ' τη σουπά μου.

Η νοικοκυρά μπαίνει τόσο αιδονιδως σ' το μαγειρειο, ωστε η καυμένη η Παναγιώτα δεν ελαβε καιρο να κρούψη πουθενά τον εξαδέλφο που την ειχε άγκαλιασμένη.

— Ημπορεί κανείς να ηνε ευτυχής και χωρις πλουτη, λογαγέ, δεν ειμαι τεμπέλης και έχω δυνατά χέρια! θα εργασθω λοιπόν δια την Ιωάνναν.

— Ηξεύρω καλά, ότι με σε, παιδί μου, η κόρη μου κανενός δεν θα στερηθῃ. Λοιπόν εξακολουθώ : Αυτός ο κηπος, η οικία με τα επιπλά της, το πλησιον τεμάχιον γης και προς τούτοις πέντε έως εξ χιλιάδες φράγκα, ιδου πᾶν ο,τι έχω καθως βλέπεις, αι οικονομίαι μου εινν μέτριαι, άλλ' αυτά μόνον ημπορέσα να εξαοικονομήσω, και σε βεβαιώ, όχι με πολλην ευολιάν. Μόλα ταύτα η ανάδοχος σου ητο οίκονόμος και εκράτει πολλην τάξιν, καθως και η Ιωάννα, η οποία την αντικαθιστά σήμερα! πάντοτε εξήσαμεν άπλουστάτα. και εδαπανώμεν μόνον δια τα απολύτως άναγκαία. Αλλά επεθυμούμεν όπως το παιδί έχη όλα τα παιγνιδάκια εκείνα, τα οποια αποτελουσι την ευδαιμονίαν της παιδικής ηλικίας, και κατόπιν, βραδυτερον, το εξεπαιδεύσαμεν. Αυτό πολυ μάς έκώτισε, διότι εκτός της συνήθους παιδείας, ητις διδεται εις τα νέα κοράσια, εμαθε προς τούτοις την μουσικην, την ιγνογραφίαν και την ζωγραφικην. Ίσως αυτά ησαν περιττά, άλλά τί τα θέλεις, παιδί μου, κάθε άνθρωπος έχει και τας αδυναμίας του.

Και τώρα, άλλο πράγμα. Σε ειπον ότι εις το χαρτοφυλάκιον του πινυμένου και εις τον σάκκον των ταξειδιωτών ευρέθησαν χίλια οκτακόσια έννενηκοντα δύο φράγκα. Αυτά πα χρήμκτα, τα οποια άνηκον εις το παιδίον, μοι τα πα-

Η κυρία. Να φύγης, από το σπῆτι μου, άμέσως κι' όλα.
Η Παναγιώτα. Έννοείται που θα φύγω από ένα τέτοιο σπῆτι, που η κυρά μπαίνει στο μαγειρειό χωρις να κτυπή πρώτα . . . Δεν έντρέπεισε !!

ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ
ΚΑΙ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Μηχανή κινουμένη δια πυρίτιδος

Ο κ. Beck εκ Norhausen, εν Γερμανία, κατεσκεύασε μιαν μηχανήν κινουμένην δια πυρίτιδος, ητις αναφλέγεται κατὰ μικράς ποσότητος δι' αερίοφωτος, η άναπτυσσομένη δύναμις ώθει ούτω το έμβολον του κυλίνδρου και εκείθεν μεταδίδεται η κίνησις εις όλην την μηχανήν.

Εάν εφαρμοσθῃ το σύστημα τούτο και εις τας άτμομάχας η τα άτμόπλοια τότε παρακαλούμεν μὲν τους Μηδενιστάς να παραιτηθουν της ύπηρεσίας των, και προτρέπομεν τους αυτοκρότορας και πρίγκηπας να ταξειδεύουν δε.

Μπαρούτι βρωμα . . .

Ηλεκτρικοί σιδηρόδρομοι

Ο άγγλος Aystor περιέγραψεν εις μιαν συνεδρίασιν της Ακαδημίας του Λονδίνου εν νέον σύστημα των σιδηρών γραμμών, όπερ ο ίδιος ανέκάλυψε, κατὰ το όποιον αι άμαξοστοιχίαι θα ηνε ηλεκτρικαι και πολυ ελαφρότεραι και θα

ρέδωκεν ο δήμαρχος του Βλαινκούρ, μολονότι δε ειχον το δικαίωμα να τα μεταχειρισθω δια να καλύψω το έλλειμμα του πτωχού μου προϋπολογισμού, το όποιον προέκυψεν εκ της αύξησεως των δαπανών μου. εν τούτοις δεν το έπραξα. Αυτά τα χρήματα ησαν της Ιωάννας, αυτής και μόνης, και δι' αυτό ουδε καν τα ήγγισα.

Πρέπει όμως να σκεφθῃς ότι δε, τάκλεισα σαν τα ζῳα μέσα στο σιτάρι μου ουτε τάκρυψα μέσα στα ρούχα του ντουλαπιού μου, καθως κάμουν μερικαίς γρηαίς, άλλά τα εβαλα όπου μπορούσα καλλίτερα. Πολλα ευνόικαι περιστάσεις παρουσιάσθησαν τας οποιας επωφελήθην δια να κάμω μερικās χρηματιστικās εργασίας αι οποιαι επέτυχον πέραν των πόθων μου. Αλληλοδιαδόχως ηύξησε το μικρόν κεφάλαιον, σήμεραν δε άνέρχεται εις δώδεκα χιλιάδας φράγκων.

— Δώδεκα χιλιάδας φράγκων! άνεφώνησεν ο Ιάκωβος, άλλ' αυτά είναι όλόκληρος περιουσία!

— Όχι, υπέλαθεν ο λοχαγός, άλλ' ημπορούν ν' αποτελέσουν την βάσιν αυτής.

Η Ιωάννα είναι πλούσια και εγώ δεν έχω τίποτε! Α! μα αυτό δεν το ήξευρα λογαγέ! εν το ήξευρα . . .

— Λοιπόν ;

— Δεν θα τολμούσα.

— Έλα, έλα, ειπεν αυτῷ ο γέρον στρατιώτης τύπτων αυτῶν επί του ώμου, κάμε μου την χέρην να μη λέγης ά-

Μακροβιότης μηρύκων.

Ο John Lubbock καταγίνεται πολυ με τους μήρυκας! ο περιώνυμος ούτος συσιολόγης και μηρυκοδόξης εδημοσίωσεν εσχάτως ότι έχει υπό επιτήρησιν επιστημονικο-αστυνομικην δύο βασιλισσας μήρυκας, αιτινες εκάμφθησαν ηδη υπό το γῆρας! έχουν ηλικίαν 10 ετών! και τί δεν ειδον τα μάτια των! ποσα πολιτικά γεγονότα ελαβον χώραν εις το τακτικῶς λειτουργούν κράτος των! Εινε αι Βικτωρια του Μυρμηκονικου κράτους, όπερ ο Lubbock έχει περικλείσει εις εν δωμάτιον. Αι βασιλισσαι αυται απολαμβάνουν μεγάλου σεβασμού παρὰ τοις λοιποις νεφοις μήρυκι, εν το εργατικόν και επιχειρηματικόν πνεύμα δύναται επαξίως να παραβληθῃ προς το άγγλικόν και ούτω η παραβολή γίνεται πλήρης.

Εῖθε ο "Υψιστος να διαφυλάξῃ και παρατείη τας πολυτίμους ημέρας των ΑΑ. Μεγαλειοτήτων!

ΑΝΘΥΛΛΙΑ

Ο Α. άποστρέφεται τον Β. Αρά γε διότι όμιλει πολυ όπερ εαυτού, η διότι δεν λέγει τίποτε όπερ αυτου ;

Τί μέγας Ιατρος θα ηνε εκείνος, όστις θα εύρη το αντιφάρμακον της καρδιας! Πόσην εξόδουσιν θα κάμη!

εύρισκωνται εις διηνεκή συκοινωνίαν δια του ηλεκτροισμού μετά της ηλεκτρομηχανής του σταθμού μέσον των σιδηρών γραμμών. Η οικονομία θα ηνε μεγίστη και θρα και τα ταξειδια.

Ίσως ταύτην την στιγμην άλλος Τζόν η Κούκσων εργάζεται εν παραβύστω δια να εύρη τινι τρόπον δύναμεθα να πάρωμεν την Γῆν εις τον ώμόν μας και να πάμε περίπατο ! Εκεί τείνουν τα πράγματα.

Η άνατροφή των νέων εν Ιαπωνία

Εν Ιαπωνία υπάρχουν 28,025 σχολεία, εξ ών 16,710 δημόσια και 11315 ιδιωτικά! ο δε αριθμός των σχολείων ένθα γίνονται αι ύψηλότεραι σπουδαι εινε 785, εξ ών 107 δημόσια και 677 ιδιωτικά. Τα ιδιωτικά σχολεία κυριως συντεινουν πολυ εις την εθνικην και κοινωνικην άνατροφήν, έχουν μεγίστην αναλογίαν με τας σχολάς των αρχαιων ελλήνων, ένθα οι μαθηται έτρεχον άθροοι όταν ηκουον ότι διδάσκει περιώνυμος τις σοφιστής η φιλόσοφος. Εις εκ των πλέον διακεκριμένων Ιαπώνων άνατροφέων της νεότητος εινε ο Φουκουζάβας, του όποιου αι μαθηται κατέχουν τας σπουδαιοτέρας θέσεις του κράτους. Προς τούτοις οι νέοι μετά το πέρας της άνατροφής των εξακολουθουν να πηγαίνουν εις του κ. Φουκουζεβα, όπου υπό την διεύθυνσιν και την εποπτείαν του συζητούν διάφορα επιστημονικά ζητήματα, μεταφράζουν πολλά ευρωπαϊκά συγγράμματα και παρακολουθουν την πνευματικην πρόοδον της Εύρώπης! εκδιδουν εφημερίδας, κρίνουντε; τα πράγματα της πατρίδος και τα τιαυτα.

Τέλος πάντων, κύριε Λομπάρδο, έτούτσοι; οι Ιαπωνέζοι; μα τον άγιο Γεράσιμο ; μάς άπέρασαν ; ! Και ο ίδιος ο Μινίστρος της Ιαπωνίας μουρέ ; εκαμε ; ένα ραπόρτο ; πέρ μπάκο, της situatione της παιδείας ; του τόπου τουουου ;

νοσιας. Τέλος πάντων, η Ιωάννα έχει δώδεκα χιλιάδας φράγκα, τα οποια είναι η προικα της. Όταν επανέλθῃς, ελπίζω να στρογγυλωθῃ ακόμη αυτό το ποσόν, τότε δε με δσα ακόμη εξαοικονομήσω, θα ήμπορέσης η ν' αγοράσης καμμιαν μικράν επαυλιν η ν' αναλάβῃς την διεύθυνσιν καμμιās σπουδαιας γεωργικής επιχειρήσεως. ΊΣ την γεωργίαν πολλα πράγματα έχει κανείς να κάμη! σε ηκουσα συζητουντα περι του αντικειμένου τούτου και συμμερίζημαι τα φρονήματά σου. Έχεις ιδέας μεγάλας και φαίνεσαι άνθρωπος μεταρρυθμιστής! φθάνει να ησαι εις θέσιν να ενεργήσης και θα προοδεύσης πολυ την γεωργίαν, εξάγων αυτην από τας παλαιάς της εξεις. Δια να βγάλῃ κανείς από το κεφάλι των καλλιεργητών μας της σκουριασμένης ιδέας των, χρειάζονται παραδείγματα περιφανῆ, και συ, Ιάκωβε εισαι από εκείνους που ημπορούν να δώσουν τιαυτα παραδείγματα. Αι θεωρίαι είναι ώραιαι, άλλ' η εφαρμογή είναι καλλίτερα. Δια να εφαρμογής ταχύτερον τας ιδέας σου, Ιάκωβε, μπορῶσα να σε απαλλάξω από της στρατιωτικῃς ύπηρεσίας αν σου εδίδα το ώρισμένον υπό του ύπουργού των Στρατιωτικῶν ποσόν δια την αντικατάστασιν.

— Δεν θα το δεχόμεν, λογαγέ.

— Το ήξεύρω, και δια τούτο δεν σου έκαμα αυτην την πρότασιν. Διατί ; Αφ' ενός μεν διότι εισαι ακόμη πολυ νέος ώστε δεν ημπορείς να διευθύνῃς επιχειρήσιν υπό τους όρους τους όποιους έννοεις, αφ' ετέρου δε διότι η Ιωάννα δεν είναι

ακόμη δεκαεξ ετών και δεν υπανδρεύει κανείς ένα παιδί. Αν συ έχης τας ιδέας σου περι γεωργίας, έχω και εγώ τας ιδέας μου περι στρατιωτικῃς ύπηρεσίας, η οποια είναι χρέος ιερόν περ πάς Γάλλος υγιής και μη ών το μοναδικόν στήριγμα συγγενών άσθενών η αδελφών ορφανών χρεωσται εις την πατρίδα. Όχι, εγώ δεν παραδέχομαι ότι αυτό το προσωπικόν ιερόν χρέος ημπορεί κανείς να το πληρώη με χρήματα.

Αυτά, παιδί μου, έχω να σου ειπῶ σήμερα! μετά την επανοδόν σου θα όμιλήσωμεν περι άλλων. Δεν έχω ανάγκην να σοι συστήσω μεγίστην περισκεψιν απέναντι της Ιωάννας.

— Έννοιά σου λογαγέ! θα φυλάξω ο,τι μοι έμπιστεύηκες.

Την στιγμην ταύτην η ύπηρετρια ηλθεν εις τον κηπον, προπορευομένου του φιντέλι.

— Λοιπόν, Γερτρούδη, τί τρέχει ; ειπεν ο λοχαγός. Εί- ναι έτοιμο το τραπέζι ;

— Μάλιστα, κύριε, το φαγητόν είναι έτοιμον και η κυρία σās περιμένει.

— Πάμε, λοιπόν Ιάκωβε.

(Ακολουθεί)

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

Γραμμή από ΒΩΛΟΥ διὰ ΒΕΛΕΣΤΙΝΟΥ εἰς ΛΑΡΙΣΣΑΝ, καὶ ἀπὸ ΒΕΛΕΣΤΙΝΟΥ διὰ ΦΑΡΣΑΛΩΝ, ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ καὶ ΤΡΙΚΑΛΛΩΝ εἰς ΚΑΛΑΜΠΑΚΑΝ.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΜΕΤΟΧΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΜΕ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΦ 90 000 000 ΔΡ ΛΙΠΗΜΥΝΩΝ Εἰς 90 000 ΜΕΤΟΧΑΣ

ΕΚ 250 ΦΡΑΓΚΩΝ ΕΚΑΣΤΗΝ,

ἰδρυθεῖσα δυνάμει τοῦ ἀπὸ 30 Ὀκτωβρίου Β. διατάγματος καὶ συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρ. Γ. τῆς Συμβάσεως τῆς 13 Μαΐου 1882 ΑΜΗ Λόμου

ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΕΓΕΝΕΤΟ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΥ ΑΘΗΝΩΝ ΑΝΤ. ΓΑΙΤΑΝΟΥ.

ΕΚΔΟΣΙΣ

ΔΙΑ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΓΓΡΑΦΗΣ 92 000 ΜΕΤΟΧΩΝ ΕΚ 250 ΦΡΑΓΚΩΝ ΕΚΑΣΤΗΣ.

ΟΡΟΙ ΕΓΓΡΑΦΗΣ

Ἡ ἔκδοσις τῶν μετοχῶν γίνεται ἐν ἰσοτιμίᾳ, τὸ δὲ κεφάλαιον αὐτῶν καταβληθήσεται ὡς ἑξῆς.

Ἄμα τῇ ἐγγραφῇ

ΦΡΑΓΚΑ 30 εἰς χρυσὸν ἢ εἰς ἐπιταγὴν ὀψεως (cheque) ἐπὶ Γαλλίας Α'. τάξεως, ἢ καὶ εἰς γραμμάτια τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος διὰ τοὺς ἐν Ἑλλάδι ἐγγραφομένους, ὀριζομένης τῆς τιμῆς τοῦ φράγκου κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐκδόσεως παρὰ τῶν ἀναδεξαμένων τὴν ἔκδοσιν Τραπεζῶν.

ΦΡΑΓΚΑ 45, ὡς ἄνω, κατὰ τὴν διανομὴν, γενησομένην ἀπὸ τῆς 6(18) μέχρι τῆς 9(24) Ἀπριλίου 1883. εἰ δὲ

ΦΡΑΓΚΑ 50, ὡς ἄνω, καταβληθήσονται δύο μῆνας ἔκτοτε.

Τὸ δὲ ὑπόλοιπον, ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τῆς Ἐταιρίας, κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον· ἀλλ' ἐκάστη νέα καταβολὴ δὲν θά ὑπερβαίῃ τὰ 60 φράγκα εἰς χρυσὸν κατὰ μετοχὴν, οὐδ' ἐπιτρέπεται νὰ ζητηθῇ πρὶν ἢ παρέλθωσι πέντε μῆνες ἀπὸ τῆς προτέρας.

Οἱ καταβολὴν τινὰ καθυστεροῦντες μέτοχοι ὑποβάλλονται αὐτοδικαίως εἰς τὴν πληρωμὴν τόκου 8ο(8) ἐτησίως. Ἄν δὲ ἡ καθυστέρησις καταβολῆς τινος παραταθῇ ἐπέκεινα τῶν τριάκοντα ἡμερῶν, ἡ Ἐταιρία ὀφείποτε ἀποφασίσῃ, δύναται νὰ ἐκποιήσῃ τὰς μετοχὰς ταύτας ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ τῶν Ἀθηνῶν διὰ δύο μεσιτῶν διὰ λογαριασμὸν τοῦ καθυστεροῦντος μετόχου, κηρύττουσα ἀκύρους τοὺς ἐκδοθέντας τίτλους καὶ ἐκδίδουσα νέους ἀντ' αὐτῶν ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ἀριθμούς.

Κατὰ τὴν διανομὴν παραδοθήσονται προσωριναὶ ἀποδείξεις δεκτικαὶ μεταβιβάσεως ἐπὶ τῇ ἐγγράφῳ αἰτήρει τοῦ ἰδιοκτῆτου· μετὰ τὴν πληρωμὴν δὲ τοῦ ἡμίσεως τοῦ κεφαλαίου ἀνταλλαγῆσονται διὰ προσωρινῶν ἀνωμόμων τίτλων, οὗτοι δὲ βραδύτερον διὰ τῶν ὀριστικῶν τίτλων τῶν μετοχῶν.

Ἡ ΕΓΓΡΑΦΗ ΓΕΝΗΣΕΤΑΙ ΤΗ 10)22 ΜΑΡΤΙΟΥ 1883, ΗΜΕΡΑ ΠΕΜΠΤΗ

Παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ

» » Τραπεζῇ Βιομηχανικῆς Πίστεως τῆς Ἑλλάδος
» » Τραπεζῇ Κωνσταντινουπόλεως.

» ΒΩΛΩ

» ΛΑΡΙΣΣΗ

» ΑΡΤΗ

» » Προνομιούχῳ Τραπεζῇ Ἡπειροθεσσαλίας.

Ἐν ταῖς λοιπαῖς ἐπαρχίαις τῆς Ἑλλάδος. Παρὰ τοῖς ὑποκαταστήμασι τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

Παρὰ τῇ Τραπεζῇ Κωνσταντινουπόλεως.

Ἐν ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

» » Γενικῇ Ἐταιρίᾳ τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους.
» » Γενικῇ Ὀθωμανικῇ Πιστώσει.
» » Ὀθωμαν. ἢ Ἐταιρίᾳ Συναλλαγῶν καὶ Ἀξιῶν

Ἐγγραφαὶ πρὸς μεταβίβασιν καὶ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὄρους δεκταί,

Εἰς ΛΟΝΔΙΝΟΝ

» ΠΑΡΙΣΙΟΥΣ

» ΜΑΣΣΑΛΙΑΝ

» ΤΕΡΙΕΣΤΗΝ

Παρὰ τοῦ Ὑποκαταστήματος τῆς Τραπεζῆς Κωνσταντινουπόλεως.

» » Ὑποκαταστήματος τῆς Τραπεζῆς Κωνσταντινουπόλεως.

» » Κου Μιχ. Στ. Ροδοκανάκη.

» » Γω. Σκαρμαγκά

» τῆς Ἀγγλοαἰγυπτιακῆς Τραπεζῆς.

» » Γενικῆς Τραπεζῆς τῆς Αἰγύπτου.

» » Κου Κ. Γ. Ζερβουδάκη.

» » Ὑποκαταστήματος τῆς Ἀγγλοαἰγυπτιακῆς Τραπεζῆς.

» » » Γενικῆς Τραπεζῆς τῆς Αἰγύπτου.

» » Κου Χρ. Α. Ζερλέντη.

» τῶν Κων Χρυσοβελώνη Γῶν καὶ Σας.

» » Χρυσοβελώνη υἱῶν καὶ Σας.

» » Χρυσοβελώνη Γῶν καὶ Σας.

» ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ

(Αἰγύπτου).

» ΚΑΙΡΟΝ

» ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ

» ΓΑΛΑΖΙΟΝ

» ΒΡΑΙΔΑΝ

Εἰ μὲν ὁ ἐγγραφεὶς ἀριθμὸς μετοχῶν ὑπερβῇ τὸν ἀριθμὸν τῶν πρὸς ἐγγραφὴν μετοχῶν, ἡ διανομὴ εἰς τοὺς ἐγγραφέντας γενήσεται κατὰ τὴν ἐπισησομένην ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀναλογίαν· εἰ δὲ ὑπολειφθῇ, τότε ὁ Κος Θεόδωρος Α. Μαυρογορδάτος θέλει ἀναλάβει διὰ λογαριασμὸν αὐτοῦ τε καὶ τῆς ομάδος αὐτοῦ τὰς μετοχὰς ἅς τὸ κοινὸν δὲν ἤθελε τυχὸν ἐγγράψῃ.

Ἐπιτρέπεται ἢ ἀπὸ τοῦδε ἐγγραφῇ δι' ἀνταποκρίσεως, τῆς περὶ ταύτης αἰτήσεως συνδεδεμένης ὑπὸ τοῦ προσώπου τῆς πρώτης καταβολῆς.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΔΙΟΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛ. ΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΑΠΑΡΤΙΖΕΤΑΙ ΕΚ ΤΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ·

Τὸ ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος·

» Κου ΠΑΝΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ, ὡς ἀντιπροσώπου τῆς Τραπεζῆς Βιομηχανικῆς Πίστεως τῆς Ἑλλάδος·

» » ΙΩ. ΧΩΡΕΜΗ, ὡς ἀντιπροσώπου τῆς Προνομιούχου Τραπεζῆς Ἡπειροθεσσαλίας·

» » ΑΘΗΝΟΓΕΝΟΥΣ, ὡς ἀντιπροσώπου τῆς Τραπεζῆς Κωνσταντινουπόλεως.

» » ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΧΑΡΙΛΑΟΥ.

» » ΞΕΝΟΦ. ΨΑΡΡΑ.

Πᾶσαι αἱ πρὸς ἔκδοσιν τῶν μετοχῶν δαπάναι βαρύνουσι τὸν Κον ΘΕΟΔΩΡΟΝ Α. ΜΑΥΡΟΓΟΡΔΑΤΟΝ.

Ἡ τιμὴ τοῦ χρυσοῦ φράγκου ὀρίζεται διὰ τὴν καταβολὴν τῶν 30 φράγκων τῆς ἐγγραφῆς εἰς λεπτὰ 443 4)3 ἤτοι ἀντὶ φράγκων 30 εἰς χρυσὸν εἰσὶ δεκταὶ δραχμαὶ νέαι τριάκοντα τέσσαρες εἰς γραμμάτια τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.